

REDACTIA

Str. Anlich (Adam)

ABONAMENTUL

Abonamentul
Anul Austro-Ungaria:
1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
250; pe 1 luna fl. 1.

Abonamentul
Anul de Duminecă pe
an fl. 2.—

Abonamentul
Anul Românica și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscriptele nu se inapoiază.

ADMINISTRAȚIA

Arad, Str. Anlich (Adam)

INSERTIUNILE:

de 1 și 2 garmond: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia-ora 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

ATITUDINEA

NOASTRA POLITICA CUM SA FIE?

I.

Nu trebuie decât ca omul să fie cu a-meniune ceva mai încordată asupra evenimentelor politice, să le urmărească pas de pas, cum se desfășură în mare și în mic, și sigur, că va ajunge la următoarea convingere: trăim în timpul unei transformații a cărei dimensiuni anevoie se poate prevedea. Vădeți cum să ajungă oamenii în pozițiuni înalte și deprinși în ale politicii, avem deja cazuri concrete, că din cauza vederilor scurte în politică din 1877 au trebuit se facă concesiuni mari evenimentelor, și se caute surprinși cum carta Europei, d. e. în valea Dunărei de jos și în Peninsula Balcanică, a luat forme nouă, după cum se zice, văzând cu ochii. Să nu ne legăm însă privirile de anumite locuri. Să ne ridicăm puștintel mai sus și să căutăm în toate părțile, în depărtați diverse.

Și ce avem să vedem? Popoareșteptate cu aspirațiuni mari și noble la un viitor bogat în fapte și în lucrări folositoare pentru ele și pentru toată omenimea.

Sunt, nu e vorba excepțiuni și între popoare. Se găsesc și popoare mai ales fragmente, cari au renunțat dela o viață mai măreață și cu aspirațiuni înalte. Sunt earăși popoare, a căror aspirațiuni sunt egoistice și pretind ca omenimea să se pună în serviciul lor, nu întors: ele în al omenimeii.

Românii din monarhia austro-ungară suntem și noi un fragment dintr'un popor, care se întinde preste mai multe hotare, în mai multe state. La cari dintre popoarele cele multe să ne numărăm și noi?

Mai încapă îndoială?

Sigur că nu între cele fără de aspirațiuni înalte, dar' nici între cele cari pretind ca omenimea să se pună în serviciul lor.

Pentru-că deși suntem un fragment numai de 3 milioane, putem și noi contribui la un viitor bogat în fapte și lucrări folositoare pentru noi, pentru patrie și compatrioții nostri, fără de deosebire de limbă și de credință, și pentru toată omenimea.

Zăpăceala, care pare că are intențiunea de a se domicilia în o parte oare-care a româniei noastre austro-ungare, nu poate fi, decât ceva trecător.

Pentru-că nu seamănă cu firea noastră românească. După toate a le exteriorului, aparițiunea zăpăceleii, oamenii serioși, oamenii de cunoștința lucrurilor, vor observa, că este articol importat, căci poartă timbrul articolelor de speculă. Adevărat, că de o speculă, care dacă ar prinde rădăcini afunde, sau lăpăte în sinul româniei noastre, ar cauza cel puțin pagubă considerabilă, dacă nu mai mult și mai rău.

Eu cred, că avem Români noi se

qualificăm aserțiunea zăpăcelii ivite de un timp oare care între noi așa cum o vedem cualificată mai sus. La 1890, în timpul conferenței memorabile a Românilor din Transilvania, din Banat și din Ungaria, ținute în Sibiiu, era un străin din Germania, care ca raportor la unele dintre cele mai de frunte ziare din Berlin a fost de față la conferență. Acel raportor, mărturisire proprie, a rămas uimit în admirațiunea atitudinii Românilor, membri și nemembri ai conferenței. El spunea că a umblat multă lume. A văzut intruniri, ca a noastră, în Italia, în Spania, până și în Grecia. Însa temperamentul cel liniștit și sobru al Românilor, în măsura, în care l'a aflat cu ocaziunea conferenței din Cestiune, nu l'a aflat nicăiri.

Ar fi deci păcat de moarte, dacă firea noastră națională, despre care avem atâtea testimonii bune și de la alți străini, din sinul popoarelor celor mai luminate, ne-ar părăsi ca să rămănem prada unor speculațiuni importate, străine de firea noastră, străine de interesele noastre cele adevărate, fără de care existența noastră ar deveni problematică de tot.

Nu, cu toată afacerea zăpăcelii menționate dintre noi, după cum cunoșc eu lucrurile noastre naționale, nu poate fi decât un lapsus, care lapsus numai din necunoștință de cauză a putut fi botezat și „crisă“. Că în anume cercuri mărginite ar pute fi și oameni de aceia, cari se încline spre speculă sub forma vreunei crise, astăzi tocmă mare minune nu ar fi. Trăim într'un curent cât se poate de materialistic. Nu se prea întreabă în timpul nostru cine e omul cutare. Dacă e să se întrebe de cineva, apoi în loc de cine este, întrebarea se pune, dacă și de câtă avere materială dispune. După aceasta este stimat, laudat și înălțat, chiar și la înălțimea, la care fără de avere, nu ar fi ajuns nici odată. Când banul sau peste tot, averea închide ochii oamenilor să nu vadă, le astupă urechile să nu audă, le leagă gura să nu poată zice nimica ce n'ar plăce celor bogați: să se mire cineva, dacă s'ar găsi și vânători de arginți, cari se cerce a câștiga bani sau avere, în lipsa criselor veritabile, chiar și prin zăpăceli sau pseudo-autoritate?

Aceia, cari știu ce va să zică situațiunea în care trăim, cari știu ce va să zică a aștepta cu atențiune încordată rezolvarea de probleme mari și importante, mai știu și aceea, că oameni și popoare cu capete clare și limpezi, în toate situațiunile, cu atât mai virtos în situațiuni, ca cea de față, se fereșe de zăpăceli, se fereșe de crise. Pentru că cu drept cuvânt se tem, se nu-și subscrie cu mâna proprie sentența de moarte, care apela nu se mai poate.

Era pe aci, ca și la noi, zăpăceala să se transformeze în crisă. O pretindea vanitatea unor oameni puțin deprinși în ale politicii, dar' închipuiți, că dispun de toată înțelepciunea diplomatică, peste Bismarck, Cavour, Pitt ș. a. m. d. Alții însă mai puțin închipuiți, mai cu mult tact

și cu mai multă modestie s'au ferit din calea zăpăcelii, și au împedecat crisă. Căci cu inimă liniștită, se poate afirma, că afară doar' de în sinul vre-unei redacțiuni, în sensul cum vreau unii să o prezente, între Români crisă nu există.

Un moment potrivit, și s'ar vedea cât de amar se înșală aceia, cari azi fac atâtea șgomot cu condamnarea unor bărbați pe cari condamnatorii nu-i înțeleg și cred, că șgomotul lor îl admiră la spatele lor gloate nenumerate.

E interesant că unii dintre urzitorii zăpăcelii au și uitat de rolul ce l-au avut la fertura aceleia și caută peste hotarele statului, după cel cu mesteacătul cel mare, pe când zeama s'a fert la noi acasă, de bucătări, cari nu se pricep la ale bucătăriei politice.

Nicolae Cristea.

Convocările pentru congresul național bisericesc s'au expediat deja din Sibiiu personal tuturor membrilor congresului național bisericesc. Sunt subscrise de P. S. Sa dl Episcop al Aradului, Ioan Meșianu, ca president al consistorului metropolitan.

*

Apelul către nație, către cea „singură alcătuitoare“ — se înțelege, ce o poziția a hotărit să se adreseze acum pentru a arăta primejdia spre care împinge partidul guvernamental, este redactat de Bartha Miklós. Incontestabil, Bartha este competent a descrie halul în care a ajuns Țeara Ungurească sub domnia colegului său ardelean.

*

Atragem atenția cititorilor nostri asupra seriei articolelor ce publicăm din partea veneratului asesor consistorial N. Cristea, una din figurile cele mai stimabile în viața noastră bisericască și politică. Sentința ce dl N. Cristea aduce, în felul său de om blând ce este, șocăm că nu va fi considerată ca pătimășă nici chiar în cercurile celor pe cari dl Cristea îi vizează sub numirea „bucătarilor cari nu se pricep la ale bucătăriei politice“.

SITUAȚIA.

Căderea lui Bánffy. — Noul prim ministru. — Alte încercături.

Știrile primite până aseară din Budapesta anunțau că demisia lui Bánffy este un fapt implinit. În audiența avută la Curte, Bánffy a pus la dispoziția monarhului demisia întregului cabinet, ear' monarhul convingându-se că retragerea lui Bánffy ar potoli furtuna, a acceptat demisia.

Ca viitor ministru president se da numele baronului Fejérváry.

*

Greutatea cea mare — alegerea noului president al Dietei — ar rămăne însă și pentru viitorul cabinet. Opoziția a declarat adică obstrucție pe toată linia și îndeosebi cu prilejul alegerii presidentului. Eată de ce: nu vrea cu nici un preț să tolereze alegerea de president al lui Tisza Pista. În a-

ceastă luptă opoziția are și sprijinul celor 30 disidenți, așa că se va susține din partea tuturor acestora candidația contelui Csáky Albin.

Lex-Tisza.

De oare ce despre proiectul de lege prezentat de Tisza în cunoscuta conferență a partidului guvernamental ținută seara, la 6 Decembrie, va fi încă de multe ori vorba, îl dăm în întregime precum urmează:

§ 1. Guvernul, în cazul când proiectul de lege asupra sarcinilor publice și a acoperirii cheltuelilor de stat pentru primele 4 luni din anul 1899 nu ar deveni lege până la 31 Decembrie 1898, este împuternicit a conduce agende necesare în interesul financelor statului între marginile stabilite în acest proiect de lege.

Mai departe pentru cazul, că proiectele privitoare la pact stabilite între guvernele ambelor state ale monarhiei austro-ungare asemenea n'ar câștiga valoare de lege până la 31 Decembrie a. c., guvernul este împuternicit cu privire la afacerile cuprinse în proiecte și după asigurarea deplinei reciprocități, a susține starea actuală.

§ 2. Valabilitatea acestei legi durează până la 31 Decembrie 1899, încetează însă și mai curând privitor la afacerile ce stau în legătură cu bugetul statului, în dată-ce va fi creată legea asupra sarcinilor publice și a cheltuelilor statului, pentru primele 4 luni ale anului 1899; ear' cu privire la celelalte afaceri ea încetează atunci, dacă asupra lor legislațiunea va fi luat alte dispoziții.

Cu executarea acestei legi este încerdințat guvernul.

*

În motivare se spune, că guvernul nu poate spera, a se vota până la finea anului proiectul de îndemnitate și proiectele pactului. Nu rămăne deci alt remediu, decât ca guvernul, fie acela ori care, ajungând în situația aceasta, să facă în speranța ulterioarei aprobări, tot ce se poate, ca interesele țării să nu sufere.

În fine zice, că pentru a nu se folosi acest cas de precedentă, să documenteze o neîndoioasă majoritate a camerei prin prezentarea acestui proiect de lege solidaritatea în aceea, că această procedură extraordinară se face în interesul țării și al națiunii, ca un expedient provisoric neîncunjurabil.

DIN ROMANIA

Aniversarea luării Plevnei.

La 28 Noembrie, s'a sărbătorit a 21-a aniversară a căderii Plevnei.

Această aniversară a fost anunțată Capitalei prin 21 lovituri de tun.

Toate edificiile publice, cum și mai multe case particulare, sunt pavasate. Timpul este ploios.

La orele 10^{1/2} dim., M. S. Regele, însoțit de aghiotantul său de serviciu, a mers la biserica din Dealul Spirei, spre a asista la serviciul divin ce se oficia în amintira acestor memorabile zile.

La sosire, M. S. Regele a fost întâmpinat de A. S. R. Principele Ferdinand, de d. prim-ministru Dim. A. Sturdza, de d. n. general Berendei, ministru de rezbel; general Arion, comandantul corpului 1 de armată; general Barozzi, șeful marelui stat-major al armatei; general Vlădescu, șeful casei militare regale; general Robescu, măștru al Curții Altețelor Lor Regale; d. n. generali Tătărescu, Popescu, Vasilie-Năsturel, Argintoianu, Macarovic, Carcașeanu, Iarca, Brătianu, Pastia, dr. Theodory, dr. Petrescu, dr. Photino; d. n. atașați militari străini, d. n. adjutanți regali și princieri și de toți officerii superiori și inferiori aflați în garnisonă.

Trupele, înșirate de lungul străzii și aflate sub comanda A. S. R. Principei Ferdinand, au dat onorul; muzicile au intonat imnul național.

M. S. Regele, urmat de A. S. R. Principele Ferdinand, de d. prim-ministru Sturdza, de d-nii ofițeri generali și superiori, s'a îndreptat spre biserică, la intrarea căreia a fost întâmpinat de P. S. S. Vicarul Sântei Mitropolii; apoi s'a început serviciul divin.

În același timp, drapelul trupelor din paradă au fost aduse în biserică și așezate în fața Suveranului.

După terminarea Te-Deumului, Majestatea Sa a primit defilarea.

Trupele au defilat sub comanda A. S. R. Principele Ferdinand, în ordinea următoare:

O companie din școala de ofițeri, școala militară de geniu, o companie din batalionul 2 vânători, o companie din regimentul 4 llov, No. 21, o companie din regimentul 1 de geniu, compania jandarmilor pedestri, o baterie pe jos din regimentul 2 de artilerie, o baterie pe jos din regimentul 6 de artilerie, o baterie pe jos din regimentul 10 de artilerie, un pluton din corpul pompierilor, un escadron din regimentul 5 roșiori, un escadron din regimentul 3 călărași, un escadron din divisionul de jandarmi și un pluton din escadronul 2 de tren.

Tinuta trupelor de sub comanda Alteței Sale Regale a fost excelentă și a provocat admirația multimei ce se afla în jurul bisericii.

După defilare, M. S. Regele s'a întreținut cât va timp cu d-nii generali și atașați militari străini, și la orele 11 jum., s'a suit împreună cu A. S. R. Principele Ferdinand în trăsură Alteței Sale Regale, mergând la palatul Cotroceni, unde Majestatea Sa a luat dejunul.

La orele 7 seara, a fost la palatul Regal obișnuitul prânz de gală, la care au luat parte d-nii ofițeri generali și superiori, cum și atașații militari străini aflați în Capitală.

Cu ocazia acestei zile, de o vecinică amintire, un mare număr de persoane s'au înscris în registrele Palatului Regal și o mulțime de telegrame de felicitări au fost adresate Suveranului.

Celor cu „desvălirile“.

Confratria de la Sibiu au pornit-o razna. Au ajuns deja la al nouălea articol de fond în care tot „desvălirile“, plus alte articole secundare în scrierile combinate cu un zel vrednic de o cauză mai bună.

De astădată însă le face cu forțoiu: că cine nu e contra dlui Sturdza, e împotriva partidului național român.

Aceasta e principiul cel mai nou politic importat de dl Coroianu și pus în condei de dl Dăianu, care de când e cronicar istoric, adună nu numai cele de la 1848, ci

și crâmpiele din discursuri ce s'au rostit încontra dlui Sturdza.

Cum reproduce tot lucruri răsuflate, nu ne oprim asupra lor. Bunii confrăți ne dedică însă și nouă un articol special în care nu fac de loc economie cu literile grase. Aceasta pentru a dovedi că suntem „organul lui Sturdza“, lucru pe care l'am mai afirmat de altfel chiar înainte de apariția ziarului nostru.

Obștea română a știut să aprecieze însă munca noastră și dacă azi ne putem declara tari a dovedi că întrecem abonemenții „Tribunei“, e numai o dovadă că chiar dacă am avea fericirea să fim „organul dlui Sturdza“, suntem preferiți imaculaților cari de 3 ani de zile nu fac altceva decât să combată pe -- dl Sturdza. Credem de altfel că primul ministru al României nu are nevoie să fie sprijinit de nimeni de aici, după-cum puțin îi va păsa și de venimul ce strajnicii sibieni atrucă asupra-i.

Organul celor cu „desvălirile“ socotă a ne înfunda însă de astădată. Și eată cum: ne desfiat să reproducem un articol în care „Drapelul“ combate și el pe dl Sturdza.

Adevărat că la proba asta nu supunem cititorii. Lăsăm celor de la Sibiu rolul de canal prin care să se strecoare de dincolo insultele și calomniile. Îndoșești în ceea ce privește articolul din chestia al „Drapelului“ îi dăm cu atât mai puțin importanță, cum cât cel ce l'a scris, habar n'are de ce spune! Altfel n'ar afirma că despre epistola (cu a cărei publicare „imaculații“ sibieni credeau să-și stringă abonemenții) dlui Sturdza n'a avut nimeni din partid știre și că șeful partidului n'a consultat pe nimeni. Este știut anume, „Voința Națională“ a spus-o și dl Rășiu e martor, că epistola -- desvălirile -- i-a fost înmănușată de dl Delavrancea, care cu o rară oratorie a cautat să-l convingă pe dl Rășiu că e bine să asuce sfatul dlui Sturdza. Ear' dl Delavrancea nu e un „nimenea“, ci drapelist fruntaș!

De almintreli e bine ca onorajii noștri confrăți să facă cu atât mai puțin capital din scrisorile „Drapelului“, cu cât acesta începe tot mai mult să pună la carantină scrisorile amicilor sei de la Sibiu. Pentru că înleosebi de osândă în chestia publicării epistolei (a cărei reproducere din parte-ne e a scos din fână pe „imaculații“) „Drapelul“ (de la 11 Dec.) mai scrie:

„De data aceasta ziarul din Sibiu ia un ton foarte violent și aduce dlui Sturdza „acuzări de excepțională gravitate.“ „Ca întodeaură, le înregistrăm pentru „a fi în curent pe cetitorii noștri, „lăsând toată răspunderea confratelui „sibian.“

Rămâne deci bine stabilit, că tot ce mai scrie organul „autorizat“ al dlui Coroianu e numai pen ru alimentarea „Epocei“. Oamenii serioși sunt deci absolviți de a mai da vre-o însemnătate unor politicieni cari nu-și „desvălesc“ de cât propria lor micime de suflet.

Jertfele lui Krivanyi.

Eri comisă insarcinată cu examinarea dosarului privitor la funcționarii amestecați în faimoasa Krivaniadă, și-au terminat lucrarea.

După cum se svonește se va propune următoarea deslegare:

Viceșpanul și Vörös Vidor, protofiscular comitatului, să fie puși ează în slujbă.

M. Pecican să fie admoniat și pus apoi ează în slujbă.

Schwéger Alajos, prim controlor și Efrém Barbu, controlor, să fie destituiți.

Asupra lui Hanecsek, contabil, nu s'a putut aduce încă sentența.

Peste 3-4 zile sentențele se vor publica și apoi se vor așterne spre aprobare ministrului de interne.

Memoriile lui Bismarck.

(Urmare)

Primarul n'a voit nici odată să creadă și a spus că asta va fi cea mai mare insultă care s'ar putea aduce țării.

Dl de Bismarck i-a răspuns:

— Acesta e interesul învingătorului de a lăsa națiunea învinsă sub un regim care se bizue numai pe armată, căci atunci i e cu neputință a se gândi la un nou război. Nu faceți eroarea de a crede că Napoleon nu mai are popularitate. Napoleon are armată pentru el; generalul Beyer a venit să negocieze cu mine în numele chiar al împăratului. Cât despre guvernul din Paris, aceasta e o chestiune de studiat de a se ști dacă are încrederea poporului.

Primarul din Versailles a făcut cunoscut cancelarului vederile sale cu privire la condițiunile de pace: dărîmarea fortarilor noastre și a celor franceze, dezarmarea celor două țări, cari n'ar păstra de cât o armată în raport cu populația, etc.

Dl de Bismarck ne-a raportat toate acestea și a terminat zicînd:

— Cum am spus deja, acești oameni n'au nici cea mai mică idee de ceea ce e războiul.

„Nouveliste“ e acum singurul ziar din Versailles, și noi îi avem direcția.

În cursul seară, prințul Albrecht a venit să facă vizită șefului nostru. Bătrânul soldat revine din Orleans, unde a bătut toată țara cu cavaleria lui. El ne spuse că lupta de la Chateaudun a fost oribilă. El a cerut cancelarului știri despre contesa de Bismarck.

— Ea se află foarte bine acum -- a răspuns ministrul. -- Ea suferă totuși încă de ura sâlbatică în contra francezilor. Ea ar voi să-i vază pe toți morți, până la copilul mic.

XII

Thiers în primele convorbiri de armistitiu

La 30 Octomvrie, când, puțin mai târziu de 10 ore, intram la biurol, aflai că Thiers sosise la Versailles în acea dimineață, plecarea aproape imediat. El venise numai să ceară un bilet spre a putea trece pe liniile noastre și a se duce la Paris. Hatzfeld, care dejunase cu el la otelul Reservoirs și care l'pusese apoi în trăsură, l'pusese că el nu se schimbasese și că era același bătrân, cu spirit strălucitor, dar că ca un copil. Hatzfeld l'recunoscușă și când, dimineață, venise să sune la cancelarulului și-l facuse apoi să stea în salon, pe când să înștiința în grădinașul. Dl de Bismarck, care proceda la toată sa, se coborâse imediat. Întreținerea celor două oaseni de Stat nu durase de altmătrelea de cât vre-o câte-va minute. Thiers îndată după ce salutase pe cancelar, îl declarase că nu venise să-l vadă, dar numai spre a obține autorizația de a se duce la Paris. Cancelarul, la rîndul său, se mulțumise de a da ordin lui Hatzfeld de a face ce e necesare pentru plecarea lui Thiers.

La prânz ministrul a intrat pe Hatzfeld dacă, pe când era cu Thiers, le vorbise la capitularea Metzului.

-- Sper că nu -- zise el. -- Nu i-am spus nici o vorbă -- răspunde Hatzfeld; --nu el nu mi-a vorbit, și totuși, o cunoșteam!

Hatzfeld adăogă că în tot timpul prânzului Thiers fusese încântător cu el dar că, toate acestea, nu ajunsese să se scape de ochia lui vanitate de copil rasgătat.

-- El mi a povestit, -- ne spuse Hatzfeld, -- că cu puțin zile înainte, în elnise un șeran pe care l'întrebasese dacă i ar plăcea să vadă pacea încheiată.

„De sigur, -- i răspunsă țărăniul. -- Ei bine, știu cine sunt? -- întrebasese atunci Thiers. „Nu, nu știu.“

Și țărăniul să dusesse ca să se informeze la un notabil al satului, care i spuse că trebuie să fie un deputat... N'ar nevoie de a-și spune, iuchee Hatzfeld, că Thiers n'aracru de loc multămint de a vedea că era așa de puțin cunoscut.

Sedera lui Thiers la Paris nu fu de lungă durată, căci, de a doua zi, se întorcese la Versailles. El a declarat lui Hatzfeld că negociațiile începute cu membrii guvernului provizoriu duras-ră de la 10 ore seara până la 3 ore dimineață; el se sculase la 6 ore și primise, până la 2 ore, tot solul de vizitatori. După aceea el se întorcese la Versailles.

Thiers întrebă pe Hatzfeld dacă i era cu putință de avea o întrevedere a doua zi cu cancelarul. El povesti că fusese turburată în ajun, la Paris, dar, când văzu aerul primit al lui Hatzfeld, a schimbat imediat subiectul.

(Va urma.)

FOIȚA „TRIBUNEI POPORULUI“

Ochii Madonei.

Novelă de H. Bücker.

Era senin, abea ici colo câte un norișor alburi mai tulbură delicatul albastru al cerului care mărghinea câmpia. Soarele sorbea cu sărutări setoase briliantele de rouă cari scilipeau pe iarba frageț verde, -- pășerile ciripeau prin desimea brazilor, fluturii și albinele, răpîți de aerul îmbalsamat al naturii, alergau din floare în floare. -- Era o dimineață de primăvară.

Prin porțița grădinei castelului de Valdau, care să deschidea spre drumul de țară, venea un bărbat tînăr fredonând un cântec; -- întreaga lui apariție trada pe artistul, pe pictorul.

Drumul conducea spre satul Valdau, însă până să ajungi acolo, trebuia să mai treci pe o cale laterală, peste livezi, apoi un pârâu și pe lângă marginea pădurei, ajungeai la gară.

Piciorul mergea a lene pe lângă păraș, pironindu-și privirea la jocul undelor, căci scilipeau la razele soarelui. Ridicându-și deodată ochii observă ca la cinci-zeci de pași înaintea lui o statură sveltă de femeie, care ținea de curea un câne mare ce mergea

săltând pe lângă ea. Că nu era o țărăncă, aceasta să putea vedea după îmbrăcămîntea ei modernă; în castel încă n'ovăzuse, era sigur de aceasta; și cu toată proporția corpului ei, îi bătu la ochi mersul ei legănăt și șovăitor.

Tînărul bărbat era acum aproape de ea, așa că o putea privi din profil, ea însă părea că nu dă nici o atențiune prezentei lui căci nici măcar nu-și ridică pleoapele-î plecate, umbrite de niște gene lungi -- numai cănele își întoarse capul spre el.

La început era puțin curios, curând însă să desvôltă în el un viu interes, căci pe lângă toată grația și junețea ei, figura palidă și de tot drăgălașea a fetei, trada o adâncă durere sufletească. El să simți atras și ar fi grăit cu plăcere, dar era cam sficios, căci rare-ori îi să da ocașie să petreacă în societate de dame. -- O salută deci după obiceiul de la țeară, cu un simplu -- bună ziua.

„Bună ziua“, îi răspunde cu voce plină și domoală -- însă fără a-și ridica ochii. Tînăra fata își continuă drumul ca în vis și părea că se lasă a fi condusă de câne.

„Aceasta ar fi o Madonă“, își gândea pictorul, „De ar privi numai odată în sus.“

Ea însă rămasese tot cu ochii plecați, cu toate că era numai câțiva pași departe de tînărul bărbat. El nu îndrăzni s'o urmărească, de frică să n'o supere sau să apară ca prea îndrăzneț; abătîndu și deci calea

să du-e în pădure, ca aci sub scutul arborilor -- poate, își va putea satisface curiositatea.

Tînăra fată mai merse câte-va minute cu cănele ei -- apoi să așeze pe carbă la marginea pădurei; își luă lucrul de mână și începu să lucreze. Fătistul văzu spre marea lui mirare, că ea își mișca mâinile și lucrul i sporea, fără ca ea să privească în jos.

Cănele, pe care îl lăsă de curea, se apropia de pictor.

„Caro, vino 'ncocaci!“ strigă stăpana lui, fără a se uita într'acolo, și cănele veni eargi și să așeze la picioarele ei.

Tînărul bărbat își bătea capul, cum ar putea începe o conversație cu ea, însă îi părea cu totul necuviincios aceasta; căci ea nu avea aparența altor femei -- cu toate că și pentru celelalte, avea destul respect -- Aceasta însă îi inspira o sfială aproape sfîntă, și totuși -- ochii lui de pictor erau atrași de o putere necunoscută, cătră acest chip de Madonă.

Caro sări într'astea, căci zărise în brazda unui ogor, un cap de iepure; se repezi iute asupra lui.

„Caro, Caro!“ strigă fata cu o voce speriată. Caro însă, nu o auzi, căci rivna de venat îl duse prea departe.

Ea să sculă, își strînse lucrul, făcu câțiva pași nesiguri cătră șosea, nefiind însă pământul tocmai neted, să împedecă, și ar fi

căzut, dacă tînărul bărbat n'ar fi săcit în ea și n'ar fi prins-o în brațele sale.

Acum putea privi în toată mărimea lor; și-i pironi asupra lui, dar erau așa de stîniși și totuși plini de spaimă.

Un fior rece îl cuprinsese! Acești ochi fără expresie, fără foc -- erau orbi! O astfel de privire flexă și deșeartă, numai nește ochi stîniși puteau să aibă.

„Pot să vă fiu într'ajutor?“ întrebă el cu o voce răgășită și trem urătoare, din care să putea observa agitația lui.

„Cine ești D Ta?“ Pentru prima oară îi aud vocea; ești străin în Valdau?“

„Sunt oaspe în castel,“ răspunsă el.

„Ah! Domnul Artur Gherman, nu i așa? Papa mi-a istorisit despre D-Ta, sunt fiica cancelarului Schmidt.“

„Scușă D-șoară, eram tocmai în apropiere --“

„Mulțumesc lui D-zeu, c'ai fost în apropiere! Văzi cum e Caro al meu? Nu te poți bizui pe el; până îl țin de curea sunt sigură de el, însă îndată ce să sim'e liber, face adese ori asemenea sărituri ca azi.“

„Atunci pentru ce îi dai libertate?“ zise Artur, fără a se gândi, că dacă nu s'ar fi întâmplat aceasta, el n'ar fi făcut cunoștința tînărei și palidei fete.

(Va urma.)

NOUȚĂȚI

Arad, 13 Decembrie n. 1898.

Ala de Curte și petreceri pu-
te. Din cauza jalei de Curte toate
fârle publice pe timpul carnavalului
la Viena cât și la Budapesta
sunt contramandate la timpul seu.
M. Sa 's'a exprimat dorința,
hotărârea aceasta a cercurilor și
grupărilor respective să înceteze
ziua de 17 Ianuarie, când începe
Ala de Curte pe jumătate. M. Sa a
spus astfel mai ales din considera-
ri economice, ca adecă lumea care
suferă mult din aceste petreceri, să
suferă prea de tot. Și e drept

Sa nănaș. Nevasta unui țesător din
Boemia a născut în ziua de 2
Decembrie trei băieți voinici și sănătoși.
Căci s'eraci și lipsiți s'au adresat către M.
Sa rugarea de a fi nănaș la copiii lor.
M. Sa a îndeplinit rugarea și s'a lăsat
să reprezinte la botez, se înțelege nu
la dar potrivit. Băieții au căpătat numele
Francisc Iosif, Rudolf și Albrecht.

Nazariușii, aceasta sectă care înfloresce
în Unguri, după cum scriu ziarele ma-
gari, ear' dau de gândit guvernului. De
pe vremea autoritățile din comitatele
Csongrad și Csanad au observat a-
cești ei prea se adună des la... bisce-
ri și încă noaptea. N'a fost greu să
constate că la biserică ei se hrăneau cu
invătățuri...socialiste, zicând așa:
„nazariușii nu vom prinde armă, deci
la miliție nu mergem, ear' ca socialiști
vom plăti dare, ci vom cere pământ. Cu
acestea, când a venit soigăbirul să-i
prindă cu forța, nazariușii au prins —
s'erat că nu pușca, dar' — parul și s'au
sculat voincește, așa că au înscenat o re-
vanșă ca niște...socialiști desevărșii.

Banknotele false. Decăta vreme se ivesc
în Cisleitania, cât și în Ungaria multe
banknote false de 10 florini. Sămbăta tre-
cea, doi „vigeți” jidani, Leopold Schiller și
Ira Adler, au fost prinși în Budapesta, la
ra austriacă (de apus), tocmai când 'și
scopseau bilete de călătorie cu o astfel de
banknotă. Luați la întrebare, au arătat cine
și unde au căpătat hărătuțe, dovediră,
și jidani din Budapesta, deplina lor
simonarie. Vorba e, cine se încrede
azi în Ungaria fie chiar în jurământ, când
vorba de fiii lui Israel?

Banca ungurească în Orăștie. Văzând
scara binefăcătoare a băncii românești
în Orăștie, Ungurii și cu Jidanii din Orăș-
tie jur au întemeiat un alt institut de
banknotă cu un capital de 150.000 fl. Banca au
întemeiat-o cu scop d'a ruina pe cea ro-
mânească despre care „Pesti Napló” spune
„lucra cu tendinți românești foarte ascu-
te”. Vr'un nou Krivány ori Bács credem, că
va îngriji ca banca cea cu tendinți curat
maghiare să apuce pe urma altor bănci —
maghiare d. p. a lui „Aradi Polgári
Fikarekpenztár.”

Mine de argint în Cladova. Până-ce
câte minele de argint din Nordul Un-
gari au fost părăsite, ear' munitorii
au trebuit să fie ajutamați din partea sta-
tului, din comuna Cladova ni se vestește, că
acolo s'au început lucrările în noua mină
de argint, ce o exploatează un interprinză-
tor german.

Numiri în Maj. Preanoratul Basiliu Raț
foraneu al Făgărașului e revocat la
catedra de s. Scriptură de la facultatea
teologică din Blaj pe lângă păstrarea tit-
lului de vicar foraneu. — Dl Alexandru
Dura cleric absolut e numit profesor su-
plement de teologia morală și pastorală la
facultatea teologică din Blaj. — Dl Dr. Ioan
Sâmpălean profesor e numit prefect de stu-
diu în seminarul archidecesan.

Impământenit. Cetim în „Voința”: Anun-
țăm cu deosebită plăcere că ieri Camera
deputaților a votat cu mare majoritate, im-
pământenirea confratelui nostru A. Rubin,
de la „L'Indépendance roumaine”. Impă-
mântenirea dlui Rubin, care s'a distins în
mod așa de deosebit în conducerea și re-
directarea ziarului „L'Indépendance” și care
este un cunoscător al cestiunei naționale,
a produs o bună impresiune și nici nu pu-
tea fi primită decât astfel.

Post de medic este vacant în comuna
Dobrița (pretura Alibunar, Torontal). Ar fi
bine să concureze și medici români. Le a-
tragem atenția.

Fabricanții de scandale, fără cari așa
se vede, ziarele maghiare nu pot să tră-
iască o singură zi, ear' au pus în circula-
ție o mulțime de infamii pe tema suferin-
țelor la cari amicii nostri expun în temnița
pe d. A. Trif. Asta-i mai lată: noi îl ex-
punem suferințelor, ear ei, cei cari l'au
virit în temnița — îl compățimesc și-i iau
apărarea! Cătă nerușinare.

Crematoriu în Ungaria. O societate din
străinătate s'a adresat magistratului din
Viena, să-i permită a întocmi acolo *Crema-
toriu,* adecă cuptorul pentru arderea cadav-
relor. Vienezii au refuzat. Societatea a dat
apoi petiția la ministrul unghuresc de in-
terne *Perczel,* care a răspuns că n'are ni-
mic în contra, numai să-și procure în-
vinișare din partea vr'unei comune. Acuma
societatea s'a adresat către consiliul comu-
nal din *Sopron,* mai ales fiind-că crede, ca
acolo fiind aproape, ar veni lumea și din
Austria să prefacă într'adever în „praf și
cenuse” rămășițele mortuare ale acelor iu-
biți, cu cari nu ne mai vom întâlni pe a-
cest pământ, ci numai ca suflete undeva
într'o locuință a eternității, în a cărei in-
tocmire nepătrunsă întreg globul nostru, cu
toată gloria și miseriile ei, nu represintă mai
mult de cât un fir de praf, ba chiar numai
un atom.

Reuniuni de studente. Sămbăta trecută
s'a ținut în Clubul științific din Viena adu-
narea constituantă a „*Reuniunii studente-
lor*” de la universitatea d'acolo. A asistat
o mulțime de lume și din cele mai distinse
cercuri sociale. Dșoara *Margareta Müller*
pleda pentru egala îndreptărire a femeilor
cu bărbații pe terenul științei și domniei
(*Hérschene*). Dșoara *Eder* dădu cetire rap-
portului despre lucrările pregătitoare ale
înființării „*Reuniunii academice a studente-
lor,* (Akademischer Studentenverein) cum
fi va fi titlul. Ea va sta sub protectoratul
Reuniunii pentru largirea drepturilor feme-
ești; iar scopurile ei vor fi: arangia-
rea de conveniri sociale, de serate cu pre-
legeri și discuțiuni, înființarea unui cabi-
net de lectură, împreunat cu o bibliotecă.
Acele două dșoare mai sus pomenite au și
fost alese ca presidentă și vicepresidentă.
La universitatea din Viena s'au înscris în
anul curent 75 studente. N'am avea nici
noi ceva de obiectat în contra acestei por-
niri a *studentilor;* vorba este numai, ca
dacă vor deveni soții sau chiar mame, să
nu 'și uite și să nu li-se urască de prin-
cipalele datorii și meniri ale femeiei; ade-
vărata căsnicie.

Felurimi.

Limba ungurească din secolul XIV-lea.
În ședința recentă a Academiei maghiare
(secția I): *Szimyei Iósef* jun. a atras aten-
ția învătăților maghiari asupra unui codex
mic latinesc cuprinzând „*Sermones*”, adecă
colecțiune de predici; și datând — zice —
din sfârșitul secolului XIII-lea sau începutul
XIV-lea. Codexul cu pricină a fost găsit
într'o bibliotecă din provincie. Autorul co-
dexului zice-se că este călugăr franciscan
Ion Watachai, care în această cărtică de
154 pagini trecea predicile sale de ocazie,
adecă mai bine zis numai schițele acestor
predice. Alături cu textul latinesc, se află
pe marginele singuraticelor pagini și text
maghiar în chip de versuri. Versurile alcă-

tuesc 3 strofe cu câte 3 rënduri; astfel că
tot textul maghiar nu represintă mai mult
de cât 15 rënduri.

Pentru a procura cetitorilor a desfățare
plăcută, eacă să steie aici aceste scumpe
relicuii ale „zevzeilor culturale”, precum
însuși *Bartha Miklós* tumește pe nația sa
în numărul de la 5 Iunie a. c. Eată limba
dulce:

Habrosagban walacnok kegsussege,

Eleeknek uruksege

Sciuksegeben walacnok beussege

Koorsagban coalacnok egsessege

Ehezeu nepeknek....

Chudalatus miunec ielenetuiben

Vnun zaianal mundut igenec tonosagaban

Scent oitarum kuner kepeben

Oz Kerezt fan figen Kezebe

Vnun tonohuananac arulatia

Nemzetui nepnech vadulatia.

Ierusalem coarasanac tistes fugadatia

Isten fianoca artatlonsaga

Halalansch scidalmos guina,

Bodug asecunnak scemehel latatia.

Ei bine, cine nici acum după cetirea aces-
tui giuvaer nu va prinde dragoste pentru
limba și cultura maghiară, acela nu mai
este posibil în aceasta țară, acela e simplu
trădător de patrie.

CUGETĂRI.

Sunt multe săbii cu două tăisuri și
mulți amici cu două fețe. De acești din
urmă trebuie să te temi. Ah! greu e să
deosebești pe oameni, și e și mai greu să
le pătrunzi cugetul.

Schiller.

Timpul, ca și riul, aduce până la noi în
urgerea sa tot ce e sec și ușor, ear' ce
e masiv și solid înecă sub sine.

Bacon.

Posta Redacției.

Dlul Vasile Goldiş, Brașov. La cerer a
D-Tale prin aceasta adeverim, că în ziarul
„Tribuna Poporului” D-Ta niciodată n'ai
scris corespondențe, cari s'ar fi ocupat de
vre o persoană fie din Brașov fie din altă
parte.

ULTIME ȘTIRI**Crisa.**

Sămbăta seara Bănyfy se duse la
Viena împreună cu noul ministru
croat *Cseh Ervin* (până acum fișpan
în Sirmiu), parte pentru a asista la
depunerea jurământului acestuia în
mănilor Regelui, în calitatea sa de
ministru ungar pe lângă persoana M.
Sale, mai ales însă pentru a raporta
Monarchului despre situație.

Duminecă amândoi au petrecut în
Viena, ear' Luni dimineața s'au în-
tors la Budapesta. Despre resulta-
tul audienței lui Bănyfy la Monarch
se aud următoarele:

Din isvoare oficioase. Biuroul te-
legrafic de corespondență vestește
din Viena, că Bănyfy a fost primit
de către M. Sa „cu semne de grație
deosebită, rămânând acolo peste un
cias.”

În decursul zilei a avut întreve-
deri cu *Goluchovski, Kálai și Thun.*
„*Budap. Korresp.*”, în o lungă te-
legramă din Viena spune:

„*Ministrul-president a fost părtaş
cu acest privilegiu de o primire afara
din cale de grațioasă din partea M.
Sale.*”

După „*P. Lloyd*” în clubul liberal,
unde garda aștepta cu nerăbdare
știri din Viena, ministrul de finance
Lukacs a venit el însuși să spună
că promise de la Bănyfy vesti cât se
poate de îmbucurătoare.

Din alte isvoare. Toate nu numai
că confirmă cele eşite din isvoare
oficioase, dar' le și întrec în expre-

siuni așa zicând drastice, cu cari,
accentuează deplina încredere, gra-
ția și imputernicirea ce i-a dat M.
Sa lui Bănyfy. Astfel corespondentul
din Viena al lui „*Bud. Hirrap*” zice:
„Regele a asigurat pe Bănyfy de ne-
sdruncinabila Sa încredere. M. Sa
se exprimă cu indignare despre obstru-
cție, condamnă pe renitenți și pe
Iosipovich, ear' mai ales contra lui
Rakovszky, din cauza incidentului „cu
colecția legilor.

„Din altă parte aceeași foaie află:
În decursul celor de pe urmă lupte
parlamentare de repetite ori a fost
încurajat din partea competentă a
sta neclintit. Și el nici n'a făcut
altceva decât a urmat sfaturilor ace-
stora... M. Sa a lăsat pe *Badeni*
să cadă anul trecut fiind că n'a știut
să facă ordine pe stradă și să curme
încăierările din parlament. Străzile
— nu-i vorbă, au amușit, dar' dorința
a doua n'a fost îndeplinită. Eacă
ceea ce a făcut pe M. S. să fie mai
precaut, declarând chiar, că în casuri
analoge nu mai vrea să facă ase-
menea jertfiri. Nu din pricina per-
soanei sale Bănyfy a suferit insultele
în parlament; deci nu se poate ca
să nu fie părtaş pentru aceasta de
grație.”

„Dacă așa dar', precum se poate
aștepta la sigur, Bănyfy se reîntoarce
înzestrat cu încrederea din nou re-
pețită a regelui, ceea ce se va
arăta în mod vedit: urmarea nu po-
ate fi alta, de cât a porni cu noue
puteri în contra opoziției și a duce
lupta până nu o v'a doborî. În lupta
aceasta nu se va ține seamă de nici
un punct de vedere delicat până ce
boala parlamentului nu va fi vinde-
cată” etc.

„*Alkotmány*” spune, că ministrul de
finance *Lukács,* arătând în clubul li-
beral telegrama lui Bănyfy din Viena,
ar fi zis că stau încă și aceste cu-
vinte ale monarchului: „*Tractează
opoziția ca și când ar fi resbel!*”

Manifestul opoziției.

Budapesta, 12 Decembrie.

*Manifestul opoziției unite pentru a com-
bate pe Bănyfy a apărut azi. Începe astfel:
„Patria noastră e într-o primejdie con-
stituțională. Această instituțiune prețioasă
și mare a patriei noastre este atacată chiar
din fundament de guvern și întreg partidul
guvernamental. Față de acest atentat odios
partidelor opoziționale li se impune o mare
datorie. Să respingă atacurile!”*

*În restul manifestului se demon-
strează mai ales rolul temerar al lui
Tizza Kálmán în crearea întregei situ-
ațiuni actuale.*

Se apelează apoi la rezistența nației!

*Sunt subscriși György Elek și Szent-
ivanyi Árpád ca presidenti, ear' Buzáth
Ferencz, Hock Iános și Rátkay László
ca notari.*

M. Sa nu vine.

Budapesta, 13 Decembrie.

Lui „*Budap. Coresp.*” i-se telegrafează
din Viena: În cercurile normative de aici
nu se știe nimic despre pretinsa călătorie
a M. Sale la Budapesta, pe care o anunță
unele foi. M. Sa va petrece sărbătorile Cră-
ciunului la Wallsee, în mijlocul familiei ar-
chiducesei *Maria Valeria,* și n'are de gând
să părăsească Viena până atunci.

Paris, 13 Decembrie.

*Se crede că azi ori mâne colonelul
Picquart va fi eliberat. Amicii lui De-
roulède se prepară să facă demonstra-
țiuni enorme. Hotărârea Inaltei Curți
de Casație de a amâna cercetarea în
afacerea Picquart până se va termina
și cercetarea autorităților militare a
prevenit conflictul ce putea să se nască
între autoritățile civile și între cele
militare.*

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.

Redactor responsabil Ioan Russu Șirianu.

Bibliografie

Gramatica română pentru învățământul secundar de Ioan Petran, profesor. Partea II. Sintaxa. Arad, 1898. Editura autorului. Prețul: 60 cr. v. a. Se poate căpăta și la administrația „Tribuna Poporului“.

*

„Treizeci de ani de domnie ai Regelui Carol I. Cuvântări și acte. Vol. I. 1866—1880. Volumul I. 1881—1896. Edițiunea academiei Române. București 1897.

*

„Biblioteca Noastră” de sub direcțiunea dlui Enea Hodoș profesor în Caransebeș apare în fiecare lună.

Numererele apărute până acum sunt: Nr. 1. S. Secula, „Realități și Visări”, novelete. — Nr. 2. Iosif Bălan, „Iancu de Hunyad”, cerc. istorică. — Nr. 3. și 4. G. Coșbuc, „Versuri și Proză”. — Nr. 5. Gr. Alexandrescu, „Fabule alese”. — Nr. 6. N. Maco-vișteanu, „Dela Sate”, piesă teatrală. — Nr. 7. Zotti Hodoș, „Intocmai!” comedie. Nr. 8—9 O. G. Lecca, „Istoria Țiganilor”, Nr. 10 E. Hodoș, „Convorbiri pedagogice”, Nr. 11—12 E. Hodoș, „Cântece Bănățene”, cu un răspuns profesorului Dr. G. Weigand.

„Acte și documente relativ la Istoria Renașterii României, publicate de Dimitrie A. Sturdza. București. 1888—1896. Tipografia Carol Göbl. Cuprinde:

Volumul I 1) Tractatele dintre Principatele Române și Turcia. 2) Tractatele dintre Principatele Române și Rusia. 3) Tractatele dintre Turcia și Austria. 4) Tractatele dintre Turcia și România. 5) Tractate și acte dintre Puterile Europene relative la Poarta Otomană și Principatele Române.

Volumul II. Acte și documente dela 1844 până la încheierea Tractatului de Paris din 30 Martie 1856.

Volumul III: Broșuri relative la situațiunea Principatelor Române după tractatul de Paris.

Volumul IV: Acte și documente dela 1 Martie până la 30 Iunie 1857.

Volumul V: Acte și documente dela 1 Iulie până la 31 Decembrie 1857.

Volumul VI: Partea I: Procesele verbale ale Adunării ad-hoc a Moldovei, dela 22 Septembrie, până la 21 Decembrie 1858

Partea II: Procesele verbale ale adunării ad-hoc a Munteniei dela 10 Septembrie până a 10 Decembrie 1857 (Divanul ad-hoc din 1857 și Comisiunea Europeană din 1856—7)

Volumul VII: Acte și documente din anul 1858 până la înălțarea lui Alexandru Ion pe tronul Principatelor-Unite în anul 1859.

Bibliografie. *Gramatica română pentru școlile primare.* de profesorul Ioan Petran Partea I. Proposițiunea simplă curată. Cartea a apărut în editura autorului în Arad. Prețul unui exemplar 15 cr. v. a.

Albina revistă enciclopedică populară, a apărut Nr. 9 cu următorul bogat sumar: Dr. N. Manolescu, Pielea omului. — Dem. Măriceș, Români, îmbrățișați meseriile și comercial. — N. Bibiri, Ajutorarea copiilor săracii — V. S. Moga, Lipsa ploilor și irigațiunile. — V. G. Pop, O noapte de beție. I. Th. Popovici, Scrisori dela un sătean. La examen. — Radu, Aerul. — Parochul P. Cunescu, O serbare. — La ce poate servi pânza de paiangen. — R., Rinoceru Cum se păzesc caii de răceală. — Mulțumiri. — Răspunsuri la întrebările din Nr. 4. Intâmplările săpămănei — Informațiuni — O dramă în fundul mării. — Mersul trenurilor. — Poșta redacției. — Prețul cerealelor.

5784 tk. sz.
898.

253 1—1

III.

Arverési hirdetménykivonat.

A kisjenői kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Balogh Mihály végrehajthatónak Alb Gúrgy és trsai elleni végrehajtási ügyben miután Alb Kosztán árverési vevő a 4139, 4161 és 4221 tkvsz. árverési feltételeknek eleget nem tett Otlaka község kérelmére a visszárverés Alb Kosztán karára és veszélyére bánatpénznek elvesztése mellett az Otlakai 382 sz. tjkvben A I. 16 r. és 182 h. r. sz. a felvete ingatlanra az árverést 839 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1898 évi December hó 19-ik napján dél e. 11 órakor Otlakán a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 % át vagyis 83 frt. 90 krt. kőzpénzben, vagy az 1881: LX. t. cz. 42. §-ba jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Kisjenőn 1898 évi november hó 11 napján.

A kisjenői kir. jbiroság mint telekkönyvi hatóság.

Tabajdy
kir. jbíró

Se primese comande pentru următoarele lucrări:

Circulare și prețuri-curente
NOTE

Opuri și Broșuri

Strada Aulich Nr. 1.

Tipografia „Tribuna Poporului” A. P. Barcianu Arad

Strada Aulich Nr. 1.

Diferite tipărituri pentru bănci
PLICURI

Invitări, cărți de visita, anunțuri funebre

Prețuri foarte moderate.

Ori-ce comande se efectuează prompt.